

„Szeretni Téged,
Istenünk, minden
pillanatban”

Életige

„Kövess engem!”
(Mt 9,9)

6

Jézus évszázadokon át minden népből és nemzetből számtalan férfit és nőt hívott magához, és így tesz ma is. Belép életünkbe, különböző helyeken és különböző módokon találkozik velünk, és **újra elismétli nekünk hívását, hogy kövessük Őt.**

Személyes kapcsolatra hív bennünket, hogy vele legyünk, ugyanakkor meghív bennünket arra is, hogy együttműködjünk vele az új emberiség nagyszerű tervének megvalósításában.

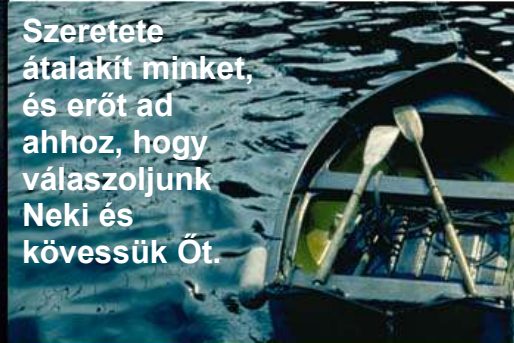
Jézusnak nem számít a gyengeségünk, hogy bűnösök és nyomorúságosak vagyunk. Szeret minket, és olyanak választ ki bennünket, amilyenek vagyunk.

Szeretete átalakít minket, és erőt ad ahhoz, hogy válaszoljunk Neki és kövessük Őt.

Ezt a szívünk mélyén érezzük meg a Szentlélek sugallatára, bizonyos körülmények révén, vagy azok tanácsai és útmutatásai által, akik szeretnek minket.

Ez a legkülönfélébb módokon nyilvánul meg, mégis ugyanazt a szót visszhangozza: „Kövess engem!”

Mindannyiunkat különlegesen szeret, mindannyiunk számára különleges életutat és hivatást tartogat. **Hogyan válaszoljunk hívására? Úgy, hogy azt tegyük, amit Isten kér tőlünk a jelenben, mert az mindig különleges kegyelmet hordoz.**

Ebben a hónapban kötelezzük hát el magunkat arra, hogy határozottan Isten akaratának szenteljük magunkat: annak a testvérnek, akit szeretnünk kell, a munkának, a tanulásnak, az imádságnak, a pihenésnek, annak a tevékenységnek, amit éppen végzünk.

Meg kell tanulnunk minden pillanatban **meghallani** szívünk mélyén Isten hangját, ami lelkiismeretünk által is szól.

„Add meg nekünk, ó Istenünk, hogy ne csak napról napra szeressünk téged egyre jobban, mert lehet, hogy túl kevés napunk van hátra. Add meg nekünk, hogy minden jelen pillanatban teljes szívünkkel, lelkünkkel és erőnkkel szeressünk téged abban, ami a Te akaratod!”

Ez a legjobb módja annak, hogy kövessük Jézust.

Történt egyszer, hogy...

Egy nap, miután hazajöttem az iskolából, nagyon kevés időm maradt a tanulásra. Nagyon fáradt voltam, és a tanuláson kívül még sok házi munkám is volt. Rögtön megvacsoráztam, elmosogattam, elvégeztem minden munkát, amit kellett. Utána gyorsan mentem tanulni, mert másnapra le kellett adni egy történelem házi feladatot, ami a bizonyítványba beszámított. Ezért fontos volt nekem, hogy erre a feladatra jó jegyet kapjak. **Tanulás közben a húgom segítséget kért** tőlem a feladatához. Háromszor kért meg és

háromszor mondtam neki nemet. Később rájöttem, hogy ez a segítségadás egy szép alkalom arra, hogy szeressem, hogy önmagamot ajándékozzam. Abbahagytam a történelem feladat miatti aggodásom és 20 percig **segítettem neki.** A végén boldog voltam, hogy megtettem ezt. Majd visszatértem a feladatomhoz. Már 22.30 volt és még mindig hiányzott 3 oldal. Kértem Jézust, hogy segítsen, hogy egy jó témát írjak. 15 perc alatt befejeztem a feladatot anélkül, hogy tovább aggodalmaskodtam volna, majd aludni mentem. **Nagy meglepetésemre másnap** a legjobb jegyet kaptam, és a tanár azt mondta, hogy senkivel sem találkozott, akinek ilyen meglátásai lettek volna. Misére mentem, és a jegyemet felajánlottam Jézusnak. Én követtem Őt azzal, hogy akarata szerint cselekedtem, és Ő segítséget nyújtott nekem.

Chiarina - Ausztrália